

1884-02-10

SENDER

Elise Schouw

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 5

Foto 4 viser side 6

Sender's location:

Østrø

Recipient's location:

Grækenland

Mentioned people:

Conrad Schouw

Elise Schouw

Kim Schouw

Soffi Schouw

Joakim Skovgaard

Archive:

Mappe 33 nr. 9

TRANSCRIPTION

Mappe 33

Brev nr. 9

Besvaret gemmes

Østrø d. 10/2 84

Kjære Kim!

Tak for Brevkortet, jeg er ikke saa fordringsfuld altid at forlange udførlige Breve, kortere Meddelelser modtages ogsaa med Taknemlighed, især naar de sige os, at Du befinder Dig vel og er glad og fornøiet. Ikke hermed ment, at jeg ikke skulde sætte Pris paa Dine Breve, tværtimod, de volde mig i Regelen en rigtig Hjerteglæde, men jeg kan saa godt begribe at den megen Brevskriven plager Dig. Havde jeg vidst, hvor i Verden Du var at finde, havde Du for længe siden havt brev|mig| til Tak for Bogen, Du sendte Soffi til Jul, som voldte hende megen Glæde, det er yndigt Du sværmer for Soffi, det gjør jeg ogsaa, vi ere de bedste Venner af Verden, hun er saa sød, blød og føielig og bøielig og fornøielig, hver Dag er en Fest for hende. De have det jo ogsaa grulig godt, Ungerne, i god Tid sagt, to Slavinder til udelukkende Disposition, en Moder, som altid er hjemme hos

-2-

dem, og en kjærlig og god Fader med fornuftige sanitaire Anskuelser; Gud bevare deres glade Barndom! Det var morsomt Du syntes godt om deres Billede, Kim er ganske rigtig en lille Deilighed, det er komisk, Du synes at Con ligner min Moder, det sagde Niels ogsaa første Gang han saa ham, jeg kan ikke se Spor deraf, hvorimod han forekommer mig at være en fuldstændig Copi af det Billede vi have af Schouws Moder, han er nu snart et Aar, er for tung og tyk til endnu at kunne gaa, og krybe vil han heller ikke, nu forstaar han Afvænningens bittre Stund, hen har allerede længe faaet Mad om Dagen og har stukket adskillige Snese Æg under Kavaien. Du kan tro Børnene vare lykkelige Juleaften, de havde et deiligt, stort Træ og fik en Masse Herligheder bl. andet sexten Billedbøger, som ere dem til stor Underholdning. Rim eller Læsning, som hører til Billederne

-3-

kan Soffi udenad og foredrager det med megen Pathos og med Kim som andægtig Tilhører, han kan det ogsaa selv udenad, men det hører sig nu til, at Soffi skal være Foredragsholder. Niels og Cathrine sendte dem ogsaa Juleæske med deilige [?Caldecottske] Billedbøger, som i høi Grad have min Naade, men siden den Tid have vi ikke hørt det ringeste fra nogen af dem. – Fortæller Du mig om Juleveir med Sne i Grækenland, saa

kan jeg melde Dig, at vi leve i et [?] Foraar, her er saa mildt, saa man hver Dag venter at se Træerne udsprungne, her var aldeles deiligt i Dag, Søen blikstille fuld af Svaner og Alt hvilende i den skønneste Solskinsbelysning. For resten regner her fordetmeste, som jeg tænker mig det maa have regnet paa Syndflodens Tider, og Schouw vandrer om i en Tilstand af vaade Frakker og dermed følgende Smaaforkjølelser. A propos om Syndfloden, Børnene fik af Moder Dorés Billedbibel

-4-

til Jul, og nu ser de hver Søndag Billeder i den, hvilke jeg saa ledsager med en kortfattet Fortælling af Bibelhistorien, det interesserer dem levende, Soffi er allerede godt bekendt med Adam, Eva, Paradisets Have, Kain og Abel etc. etc. Kim interesserer sig mest for den stygge Slange og Abrahams mange Bælam. Det var jo deiligt for Dig, at det blev til Alvor med Grækenlandstouren, og jeg kan begribe, at Du nyder det skønneste Skjønne dernede i fuldt Maal, men saa kommer Du nok ikke hjem til os i Sommer? Fy bæ! Som Børnene sige! Egene som Du spørger til, staa endnu og vente paa Dig. – Hos Nielsens er Alt vel, jeg hører jævnligt derfra igjennem Moder, de leve fordetmeste i selskabelig Sus og Dus, min Søsters Helbred er bedre, og den lille overraskende Pige, som kom, er der dem til megen Glæde. Mon [?] nogen sinde har fortalt Dig det morsomme, at |gamle Kammerherre v. Deurs engang i Sommer blev Fader til en lille Pige.-|

-5-

Hermed en lille Prøve paa Soffis Skriveøvelser, hun mener Du kan nok se paa Stregerne, at der staar Tak for Bogen. Jeg lærer hende selv at skrive, at sy paa Kanevas, og Bogstaverne og det gaar Altsammen let for hende, til Held for mig, som ikke egentlig er nogen stor Pædagog, vi have nu naaet Bogstavet r. I Eftermiddag holde Børnene stort Kalas for Dukkerne, som tracteres med reven Tvebak og Kagestumper, jeg hører dem gaa og have saa travlt, og snakke i een Uendelighed, de have Legestue i den saakaldte "Moders Stue" ved Siden af Dagligstuen, Ja, tag nu tiltakke med dette Aandsproduct for denne Gang, det sendes Dig med de varmeste og kjærligste Hilsner fra Schouw, Børnene og Din hengivne Tante Ida.

|Her er to deilige Hundehvalpe af Ladys fortiden, men de skulle bort til Vaaren.|

-6- Soffis skriveøvelser. Mange Hilsner til Fætter Kim fra lille Fia.

to Vel, og saa ser de hvor Læderdy
Bakken i den brækk, jeg saa tidligere
med en kortfattet Fortælling af Omstændig-
hedet udforsker dem. Endelig, jeg er allerede
gaaet bagvedt med Paaen. Paa Paaen
Alor, Tæm, og Alor etc. etc. Min intention
er nu at for den stegge Slægt og Abrahams
sænge Paaen. Det var jo færdig for Dig,
at det blev til Alor med Jordenlandsbænkne,
og jeg kan sige, at Du ender det sjældne
Hjorne, dermed i færdig Alor, men
saa kommer Du end Alor sige til i
Sammes "Hj" ha 'saa Bænkne sige'
Egne som Du springer til, staa
saa og sige som Dig.

Hrs. Nielsen er død vel, jeg bliver jorden
derfor igjennem Noster, det er fortalt.
meste i selv kærlig Læs og Dens, min
Søsters Helbred er bedret, og den lille
overraskende Pige, som kom, er det deus til
megen Glæde. Men jeg er nogen
sandsynlig fortalt dig det heromme, at

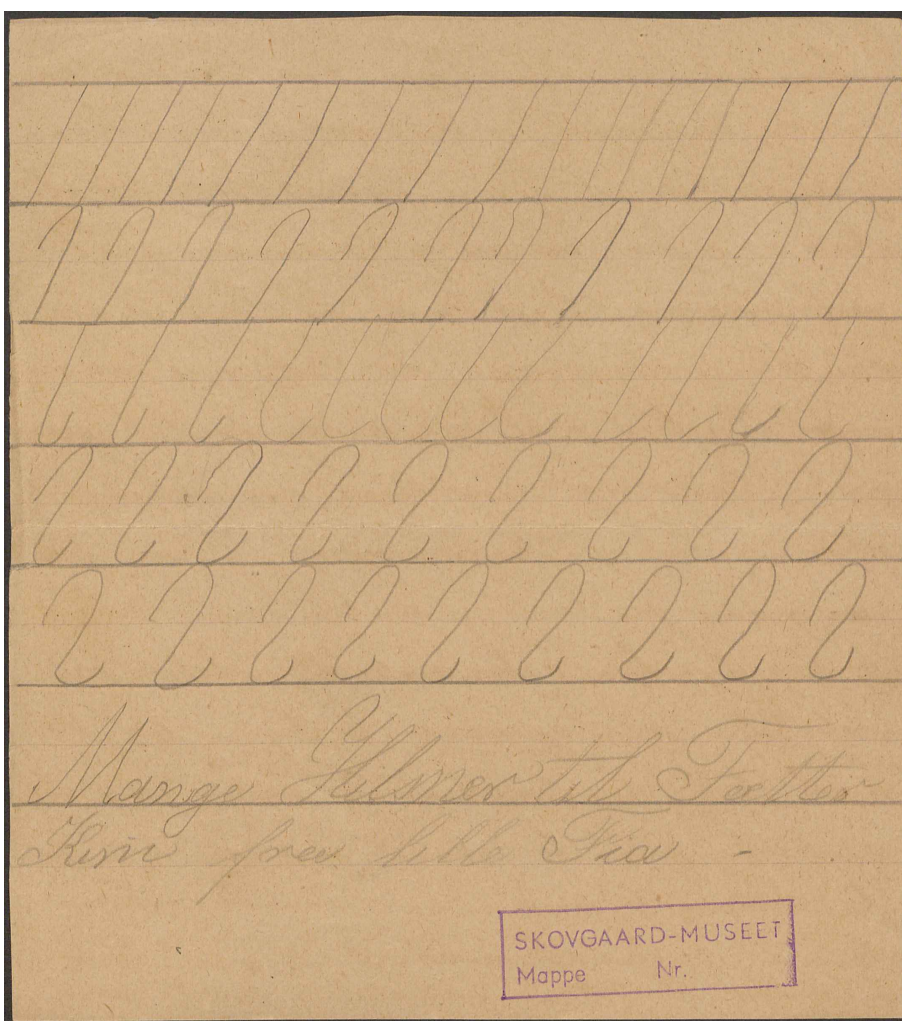
Bevant gemmes.

SKOVGAARD-MUSEET
Moppe 33 Nr. 9

Feb 6. 1884.

Sjóni Min! End, for Brøderkædet, jeg er
 ikke saa forbyrget, ja! det at forlange en
 forlængelse af min kortere Middelalder, end den
 igeaa med Taknemlighed, naar naar de er
 at Du befinder Dig vel og er glad og
 forvint. Ikke kommer en, at jeg ikke skal
 satte min paa min Brev, kortmod, de vilde
 sig i Nogen og mig i Gæstgæst, men jeg har
 godt lyst til at den mig. Brøderkædet, jeg har
 jeg vel, for i Verden Du var et færdig, haardt
 for den vilde fortælling til det der Regn. Du
 vilde sig til, ja, og vilde have mig til
 det er godt. Du kommer i sig, det er
 jeg og en, og er de hvide Brev og den
 min og en, og er de hvide Brev og den
 forvint, den Dag er en Fortælling til
 De har det i sig, og det er godt. Men
 Det er, to Brøderkædet til den hvide Dag.
 Min, en Brev, som det er forvint.

Hermed en lille Trive fra Søffers Hæ-
velser, kun merer Du kan nok se fra Høgen,
at der staar Tak for Noget. Jeg larer herde selv at
skrive, at af faa Hæveer, og Bogstaverne og det
gaar at sammen set for herde, til Held for mig,
som ikke egentlig er nogen stor Pedagog, vi have nu
maadet Bogstavet o. i Eftermiddag holdt Børnene
stort Hæls for Dukkene, som træderes væd
reder Træk og Hægstumper, jeg kører den
gæd og have saa travlt, og smakte i en Uendelighed
de have de gestuer i den saakaldte „Moden Stue“
veed de den og Dagligstuen. Ja, Stog nu tilfaldt
med dette Hælsproduct for denne Gang, det
seendes Dig med de varmeste og hyggeligste Hæls
fra Høgen, Børnene og Din Hægeveie
Her er to deilige Hælschvalfe Tacite Hæ.
af Hædes fortæller, men de skulle borte til Hæren.

Mange Godebørn til Fødsel
Kunne fra alle Tid -

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe Nr.